

Stefanita Krónika

A Szent István Lovagrend (Cruciferi Sancti Stephani Regis) lapja

III. Évfolyam, 1. szám

2011. június

RESURREXIT, ALLELUJA!

*„És fölzágnak a hamuszín egek, hajnalfele a ravensbrücki fák.
És megérik a fényt a gyökerek. És szél támad. És fölzeng a világ.
Mert megöhlhették hitvány zsoldosok, és megszűnhetett dobogni szíve -
Harmadnapra legyőzte a halált. Et resurrexit tertia die.”*

(Pilinszky János: Harmadnapon)

Krisztus mindennap feltámad és megvált bennünket, és mindennap győtrődik a Getszemáni-kertben, és szenved a kereszten elkövetett bűneink miatt. Teszi ezt azért, mert az Atya, aki őt küldte így akarta, mert annyira szeretett minket, hogy saját Fiát küldte megmentésünkre. Atyai házában magához akar ölelni valamennyiünket, ezért a megtevélyedett, szétszéledt, elbitangolt nyájnak a legjobb Pásztort adta. A Jópásztor szeretete irántunk akkora, mint az Atya szeretete, mert ők egyek, ezért leszállott a Földre, megtestesült, emberré lett. Ezt a testet adta értünk váltságul engesztelő áldozatként, hogy megnyissa számunkra a mennyek országát. Ő a Jópásztor és az áldozati bárány egy személyben, de ő a mennyországba vezető út is. Ezt ő maga nyilvánítja ki számunkra: „Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem juthat el az Atyához, csak általam.” Jn. (14,6).

Ezen az úton kell haladnunk végcélunkhoz a mi Atyánkhoz, ki a mennyekben van. A Jópásztor vezet minket, az övéi megismerik hangját, hallgatnak szavára és követik őt. Krisztus nem hagy el minket soha, mindig velünk van láthatatlanul.

A legenda szerint egy lélek, aki befejezte földi pályáját, Krisztust színről színre látva így panaszkodott: - Uram nehéz volt a földi zarándokutam. Volt az életemnek ugyan sok jó szakasza, de volt sok rossz is. Szenvedtem, győtrődtem a súlyok alatt, a keresztemet nehéz volt cipelni, mert egyedül voltam. - Soha nem voltál egyedül - válaszolta Jézus - én mindig veled voltam. Nézz csak magad mögé! Láthatod életed valamennyi megtett lépését. Látod a lábnyomaidat? Látod mellette azt a másikat is? Az az én lábnyomom, mindig veled voltam életed minden pillanatában. - De Uram! - kiáltott fel a megboldogult lélek - földi életem legnehezebb szakaszaiban csak egy lábnyom van a porban, pont akkor voltam egyedül! -Valóban, csak egy lábnyom van, és ez a lábnyom az enyém - válaszolta Jézus. - Amikor

ugyanis roskadoztál terheid alatt karjaimba vettelek és úgy vittelek az úton, ezért van csak egy lábnyom.

Krisztus nem hagy el minket, ezért nem kell félnünk. Ezt Ő maga mondta feltámadása után az asszonyoknak „Ne féljete!” Máté (28,5). És a félelmtől remegő asszonyok nem féltek, hanem hittek. Hiitek már az angyal szavára, nem azért mert két szemükkel látták Jézust, hanem azért mert az angyal az üres sírban kijelentette számukra, hogy: „Nincs itt. Feltámadt, ahogy előre megmondta.”

Máté (28,6). De nem csak az asszonyok hittek, hanem a sírhoz futó Péter és János is. A feltámadott Jézus a tanítványaira bízta legfontosabb üzenetét: „Aki hisz, és megkeresztelkedik, üdvözüli, aki nem hisz, az elkárhozik.” Márk (16,16). Nem az üdvözüli aki tud, hanem aki hisz! Krisztus egykoron nem a tudásunkat, hanem a hitünket fogja vizsgálni. Nem azt fogja nézni hány diplománk van, milyen tudományos fokozatot szereztünk, hanem azt, hogy mekkora a hitünk. A farizeusok is tudtak, de nem hittek!

A hit pedig szeretettel kell hogy kiegészüljön, mert ezáltal lesz teljes a Krisztus által nyert Istengyermekség. A cselekedetekben megnyilvánuló szeretet kell, hogy láthatóvá tegye a Krisztus követőket. „Amint én

szerettelek benneteket, úgy szeressétek ti is egymást. Arról tudjátok majd meg rólatok, hogy a tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt.” Jn. (14,34).

Jézus annyira szeretett minket, hogy életét adta értünk. Nincs ennél nagyobb szeretet. Járja át mindannyiunkat Jézus szeretete és a szeretet cselekedetei bőséges gyümölcsöket hozzanak az egész világ számára. Adja Isten, hogy Krisztus ítélőszéke elé érve ezt hallhassuk: „Éhes voltam és adtatok ennem. Szomjas voltam és adtatok innom. Idegen voltam és befogadtatok. Nem volt ruhám és felruháztatok. Beteg voltam és meglátogattatok. Börtönben voltam és fölkerestetek.” Máté (25,35-36).

LECTORI SALUTEM

CHRISTUS VINCIT!

Keresztények, sírjátok, Mélyen szomorkodjatok.” Hiszem, hogy nem kell így tennünk. A keresztény ember hitét és erejét az Istenből és önmagából meríti. Ez segíti mindenkor, ez ad számára reményt és erőt a mindennapok küzdelmeihez. Ez emeli fel, ez teszi boldoggá. Izajás próféta szavai pajzsként oltalmaznak: „Isten, az Úr tanította nyelvemet, hogy az igével támasza lehessenek a megfáradtaknak. Reggelenként ő teszi figyelmessé fülemet, hogy rá hallgassak, mint a tanítványok. Isten, az Úr nyitotta meg fülemet. S én nem álltam ellen és nem hátráltam meg. Hátamat odaadtam azoknak, akik vertek, arcomat meg azoknak, akik tépáztak. Nem rejtettem el arcomat azok elől, akik gyaláztak és leköpdöstek. Isten, az Úr megsegít, ezért nem vallok szégyent. Arcomat megkeményíttem, mint a kőszikla, s tudom, hogy nem kell szégyenkeznem”. (Iz. 50, 4-7). A keresztény ember nem rejtőzik. Nem ijed meg és nem fut el. Vállalja saját hibáit, gyengeségeit és a jóra törekszik. Büszkeség tölti el, mert a nehezebb utat választotta. Mert ellene mondhat minden gonosznak és eltaszíthatja magától a sötétség erőit. Szerencsés, mert hallja a szeretet szavát és örül annak, hogy megélheti. Hálás azért amiye van és azért is, amiye nincsen. Nem sír, nem szomorkodik, de könnyeivel az igazságot, bánatával az erényt táplálja. A fájdalomban a tisztaságot, a lemondásban a szerénységet látja. A keresztény ember nem hazudtolja meg önmagát, kitart az elvei mellett. Nem fél, mert nincs mitől és nincs kitől félnie. Tűri a szidalmat, de nem vág vissza. Hűséges az utolsó pillanatig. Hisz az üdvösségben. Egyenes úton jár rendületlenül.

„Egyenes útra térjen a lábaid, hogy elnyerhesd végül égi hazádat!”

Petrény Gábor CSR

Winkler Márton CSR

BOLDOG A BOLDOGOK KÖZÖTT

„Boldogok, akik nem láttak, mégis hitték!” (Jn. 20,29)

vülállók a történelmi elemzések során a relativizmust hangoztatták. Ehhez kapcsolódott az a beállítottság, hogy a kereszténység az élet periferiájára tolódott, elveszítette jelentőségét az emberek életében és bizonytalanná vált a jövője.

Ebben a helyzetben hangzott el a pápa részéről a Szentírásban sokszor szereplő kifejezés: „Ne féljete!” Bátorrágot és biztatást adott a híveknek, hogy az emberi látszat ellenére is bátran hagyatkozzanak arra a Jézus Krisztusra, aki ezt mondta: „Bízzatok, mert legyőztem a világot.” (Jn. 16, 33). Ehhez kapcsolódott Jézus Krisztus személyének mély értékelése: „Nyissátok ki a kapukat Krisztusnak”. Első enciklikája (Redemptor hominis – Az emberek üdvöztője) Jézus Krisztusról szolt. Krisztus mély ismerete hatotta át minden megnyilatkozá-

amelyek azt hangoztatták, hogy megszűnt Jézus Krisztusnak és a kereszténységnek az időszerűsége, hangoztatta Jézus Krisztus személyének és tanításának örök érvényét. Az ezredforduló alkalmával meghirdetett szentév alap gondolata ezt a mély meggyőződését fejezte ki: „Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké.” (Zsid. 13, 8). Épp ezért Jézus Krisztus és tanítása sohasem lesz maradi, hanem minden idő embere számára utat mutat.

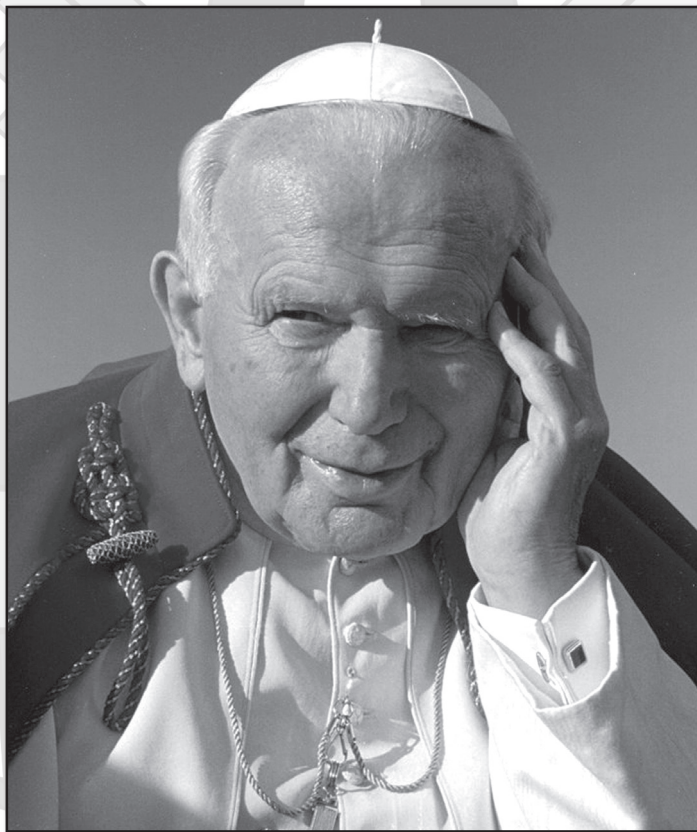
Második magyarországi lelkipásztori látogatása alkalmával Győrött 1996-ban többek közt ezt mondta: „A huszadik század végén mennyire szükséges megismerni Krisztust, az Ő személyét, életét és tanítását! Ma sok ideológia és kulturális áramlat kínálja magát, boldogságot, sikert és szabadságot ígérve. De nem képesek megjelölni az élet valódi célját. Egyedül Krisztus az Út, az Igazság és az Élet. Szíve legmélyén minden ember a Krisztus által kinyitkozottatott igazságra vágyik.”

Ez a meggyőződés tükröződött vissza önéletrajzi írásában, amelyben a pap feladatáról elmélkedett: „Ha azt vizsgáljuk, hogy a mai emberek milyen igényeket támasztanak a papokkal szemben, akkor láthatjuk, hogy lényegében egyetlen nagy elvárásról van szó: arról, hogy az emberek szomjazzák Krisztust. Minden mást, amire gazdasági, társadalmi és politikai síkon szükségük van, kérhetik több más fórumon. Ma az emberek a paptól Krisztust kérik!

Aki beszédeit hallgatta, írásait olvasta, olyan benyomást szerezhetett róla, mint az egyik esztergomi papnövendék, aki évekkel ezelőtt II. János Pál pápára emlékezve a papnövendékek lapjában ezeket írta: „Mikor először kezembe került II. János Pál élete, ledöbbsentett az a tény, hogy ennek az embernek mekkora a Krisztusba vetett hite.”

A boldoggá avatás ténye még jobban kiemeli üzenetét: „Ne féljete!” „Nyissátok ki a kapukat Krisztusnak.”

Paskai László

XVI. Benedek pápa május 1-jén a keresztény nép nagy öröme II. János Pál pápát a boldogok közé iktatta. Nagyon sok hívőben elevenen élt az elhunyt pápa emlékezete, sokan őrizték lelkükben a vele való találkozás élményét. Rendkívüli szellemi adottságokkal megáldott ember volt. Minden képességével és erejével jelmondatának megfelelően – Totus Tuus, azaz Egészen a Tiéd – fenntartás nélkül az Egyházat szolgált.

Huszonhét éves pápai szolgálatának sokféle üzenete maradt ránk. Lelkemben az az üzenete jelenik meg, amely a szolgálatának átvételekor hangzott el. Sokan emlékeznek erre, mert később is sokszor megismételte: „Ne féljete!” „Nyissátok ki a kapukat Krisztusnak!” Önmagában egyszerű kijelentések. De ha behelyezzük abba az milióbe, amely megválasztása idején volt, mindkét kifejezés sajátosan mély értelmet nyer.

Megválasztása előtt különböző irányzatok voltak az Egyházban; a II. Vatikáni Zsinat megújulást hozott, de a zsinatra hivatkozva többféle zavar is támadt. Különböző lelki értékek devalválódtak: az engedelmeség, a szegénység, a tisztaság, a papi és a keresztségi hivatás természete. A szociológia elfoglalta az első helyet; az antropológia különféle ágai kétségbe vonták a szexualitás hagyományos tanítását. A kí-

sát. Folyton hangoztatta, hogy Jézus Krisztusban található meg a különféle válságok megoldása, az emberi élet igazi tartalma és célja. Azokkal az irányzatokkal szemben,

„reménység küszöbének” nevezhette ezt. Igen, a nagy jubileum hosszú előkészületi útján a megújult jövő felé fordulást adta a kereszténységnek, Isten jövőjét, amely átfénylik a történelmen, és ami a történelem jelzőtáblája is egyben. (...) Mélységes alázata, amely a Krisztussal való bensőséges egyesülésben gyökeredzett, megadott neki, hogy folytassa az Egyház vezetését és egy még ékesszólóbb üzenetet adva a világnak abban az időszakában, amikor fizikai

erői megfogyatkoztak. Így különleges módon valóstotta meg a papi és a püspöki hivatást: teljesen eggyé válva azzal a Jézussal, akit naponta befogadott és felajánlott az Eucharisziában. Boldog vagy, szeretett II. János Pál pápa, mivel hittél! Folytonosan támogasd – erre kérünk – az ég felé tartó Isten népének hitét. Amen.”

(XVI. Benedek pápa homíliája II. János Pál boldoggá avatási ünnepén)

Kedves Testvérek! Ma a föltámadt Krisztus teljes lelki fényességében ragyog előttünk a szeretett II. János Pál tiszteletet parancsoló alakja. (...) Ez volt az ő üzenete: az ember az Egyház útja, és Krisztus az ember útja. Ezzel az üzenetével, amely a II. Vatikáni Zsinat és „kormányosa,” Isten Szolgája, VI. Pál pápa nagy öröksége volt, II. János Pál úgy vezette Isten népet, hogy átlépje a harmadik évezred küszöbét, és ami tényleg Krisztus kegyelme volt, hogy a

A STEFANITA SZERETETSZOLGALAT HÍREI

Szeretetszolgálatunk az elmúlt fél évben bútoradományokkal segített több szikszói lakosnak. Egy Szikszón élő hölgy számára hűtőszekrényt, illetve színes televíziót is vásároltunk. Emellett alapítványunk átvállalta egy nehéz szociális helyzetű szikszói hölgy el-

maradt gázzsámláinak kifizetését. A bágyi Öregek Otthonának tisztálkodószereket, mosószert és gyógyszer adományoztunk. Az imént felsorolt adományok teljes összege megközelítőleg 364 ezer forint.

Nagy Magdolna CSR

SEGÍTSEN, HOGY SEGÍTHESSÜNK!

Kérjük támogassa Ön is a Stefanita Szeretetszolgálat munkáját. Felajánlásait az alábbi címre küldheti:

Stefanita Szeretetszolgálat Alapítvány
Cím: 1244 BP. Pf. 823
Számlasszám: Monor és vidék
Takarékszövetkezet 65100149-11296067
Adószám: 18115453-1-41

Hálásan köszönjük a segítséget!

A NAGYHÉT ÜZENETE

számomra különlegesen indult idén a Nagyhét, már Nagycsütörtökön a „Feltámadt! Alleluja!” örömeivel érkeztem a Szent István Bazilikába. Ehhez két dolog is hozzásegített.

Az első, hogy Bátor Botond pálos atyával közös, élő délutáni rádiós műsorunkat (Az idők jelei – Mária Rádió) saját rendi elkötelezettségünk miatt ezúttal már Nagycsütörtökön kora délután felvettük, hogy azután ki-ki időben megérkezessen szolgálati helyére. Így én már déltájt az ünnep búvkörében „lebegtem”.

A második, hogy a Bazilikába érkezvén „az igrálgom törvényszéke” (az Úr Jézus saját szavai Fausztina nővérnek a gyóntatószékéről) előtt hosszasan kigyózó sort találtam. Jó érzés volt látni, hogy a testvérek a Szent Háromnapot szentgyónással kezdik, hogy valóban „méltóképpen ünnepelhessek az

Úr szent titkait”. Az elmélyült arcok újból eszembe vették, micsoda csoda történik itt. Kovács Gábor atya szavaival: „bűnös lép be, szent lép ki”.

Új ismereteket is szereztem. Megtudtam: e napon két szentséget is ünneplünk, mert az Oltáriszentség mellett Krisztus a papi rend szentségét is e napon alapította.

A szertartás végén oltárfosztás után az Oltáriszentségben köztünk lévő Urat a bejáráshoz közel kialakított kápolnába kísértük.

Családunkban Nagypénteken hagyomány, hogy délelőtt otthon megnézzük „A Passió” című filmet. Ez idén sajnos elmaradt. Délután három órakor azonban anyaplébániámon, Rákosszentmihályon jártuk a kereszttutat. Este ismét rendi közösségemmel találkozhattam a Bazilikában, ahol a mi Urunk kinszenvedéséről és kereszthaláláról

elmélkedtünk. A nagycsütörtökön megélt felszabadult boldogság érzése akképp folytatódott bennem, hogy Jézus áldozatának nagysága miatti hála érzése uralta szívemet. A Húsvéti Vigília ünnepét Rákosszentmihályon ünnepeltem. Ehelyütt már nem kellett „megelőlegeznem” privát örömet, hiszen az Egyház zengi, zúgja, harsogja, fennen hirdeti az Exultet-ben (Húsvéti Örömeinek): „felix culpa”, vagyis „szerencsés vétek”, hogy „ily Megváltót kívánt és érdemelt.”

Valóban ezerszer áldottak vagyunk mi, csetlő-botló emberek, akiket a mi Urunk - kereszthalálával és feltámadásával – megajándékozott a „bízatom, én legyőztem a világot” teljes bizonyosságával. Alleluja! Hála legyen az Istennek!

Hock Gyula CSR

AD MULTOS ANNOS VIVAT!

A Szent Jobb feltalálásának ünnepe mellett ebben az évben szeretett és megbecsült rendtársunk, Szabó Géza protonotárius kanonok úr 80. születésnapját is ünnepeltük, mely alkalomból szentmisét mutatott be a Szent István Bazilikában 2011. május 29-én.

Géza atya 1931. május 30-án született Budapesten. Tanulmányai után 1954. június 20-án szentelték pappá Esztergomban. Káplán, lelkész majd plébános évei után 1982-ben a Szeplőtelen Fogantatás ünnepén került a Szent István Bazilikába. Kinevező okirata két nagy feladatot írt elő. A Bazilika felújítása és a Szent Jobb tisztelet újraélesztése tele volt kihívással.

Visszatekintve tudjuk, 26 évi plébánosi szolgálata alatt ezen célkitűzéseket maradéktalanul végrehajtotta. A sok munka meghozta gyümölcsét, ma a Bazilika szépsége és a Szent Jobb megerősödött tisztelete méltán elismer-

hető. Nyugalmazott Géza atya Snell György kanonok apátúr hívó szavára örömmel vállalta, hogy a hajdani kedves hívek körében

személyesen mutassa be a vasárnapi ünnepi szentmisét. Köszöntőjében hálát adott az itt töltött évekéért, az itt szolgáló atyákért. Nem feledte hajdani asszisztenciáját, munkatársá-

it, a kórusból felhangzó csodálatos énekeket, és a kedves hívek mellett hálával gondolt a Szent István Lovagrend tagjaira is.

Homíliájában újra tanító szavait hallhattuk. Az Úr Jézus jelzi, hogy ő most tovamegy egymagában, de elérkezik a pillanat, amikor többedmagával az elkészített helyre mindannyian meg fognak érkezni, és együtt lesznek. „Addig pedig gyakoroljátok a szeretetet, a türelmet, és ne féljetelek, mert a Szentlélek megtanít titeket mindenre. Életünk mindössze 70 év, jó esetben 80 is lehet” – mondta. Ezt a 80 évet köszönte kiáradó bölcsességgel.

Géza atya búcsú áldása szeretettel terjedt ki a szentmisén résztvevőkre, a Szent István Lovagrend pedig boldog szívvel és hálával telve köszöntötte Géza atyát a szentmisét követően a Szent Jobb kápolnában. Ad multos annos, vivat!

Szekély Péter Csaba CSR

örömmel tudatjuk a Lovagrend tagságával, hogy Pápai Anna CSR és Oncsik Attila örök hűséget fogadott egymásnak. A Lovagrend esküvőjükön négy fős delegációval vett részt. Gratulálunk nekik, Isten áldását és kegyelmét kérjük életükre!

A Lovagrend négy fős delegációval vett részt Zircen a Ciszterci Rend új zirci főapátja, Dékány András Sixtus beiktatásán. Ezúton is köszönet a szeretetteljes fogadtatásért. A monostor felújított,

ősi templomában lélekemelő hangulatban zajlott a szertartás. Az Úr segítse Sixtus főapát urat munkájában!

Immáron hagyománnyá vált, hogy Bátorfi Béla atya május 1-én meghívja rendtársait a Szent Józsefnek szentelt plébánia templomba, közös búcsú szentmisén történő részvételre. A kívülről számára is egyértelműen érezhető családi hangulatú egyházközségből sokan vettek részt a szentmisén, s ami külön

örvendetes, hogy sok volt a kisgyermek és a fiatal. (A gyerekeknek külön játszósarkuk van a templomban, így a szülők zavartalanul vehetnek részt szentmisén vagy más templomi alkalmon). A szentmise után Béla atya és Szentmariay Tibor gondos előkészítő munkája eredményeként a televízió képernyője előtt bekapcsolódhattunk II. János Pál pápa boldoggá avatási szertartásába. A szertartás utáni agapén kellemes beszélgetést folytattunk az egyházközség tisztségviselőivel.

HIT ÉS CSALÁD

Ez évi első lelkigyakorlatunk vezetője dr. Székely János, esztergom-budapesti segédpüspök volt, aki a hitről és a családról tartott lelkigyakorlatot.

A régmúlt idők emberének evidens volt Isten jelenléte: „Hiszen ha nézem az eget, kezded művét, a holdat és a csillagokat, amelyeket alkotál, mi az ember, hogy figyelemre méltatod, és mi az emberfia, hogy meglátogatod?” (Zsolt. 8:4–5). A mai ember agnosztikus (szemlélődő), és ez az evidencia megszűnt. A püspök atya idézte Rónay György Jelenléti című versét: „Nézz föl az égbe: ott van felhők és csillagok közt. Pillants körül a földön: ott van fűben, virágban, állatok ámuló szemében, emberek arcán. Áss le a föld alá: csontokból és kőületekből szárdékainak lábnyoma dereng feléd. Mindenütt láthatatlan. Mindenben látható.”

Kifejtette, hogy az ókori ember számára az ismeretek objektívek voltak, azonban a felvilágosodás korától az a tévhit terjedt el, hogy az ismeretek szubjektívek, a világot pedig nem megismerni, hanem használni, uralni akarják az emberek. Igazság nincs, csak vélemény van. A pápa szerint ma a tolerancia diktatúráját éljük, ugyanis a véleményt, a másságot és a vallást is tolerálják, mint különleges tudatállapotot, aki azonban kimondja az igazságot, az intoleráns. XVI. Benedek szerint az ember „homo capax Dei”, aki képes az Istennel való kapcsolatra; ez teszi az embert emberré.

Az atya szerint a hit emberi létünk lényege, felfelé történő gravitáció. Az Isten, a család, a nemzet, a föld és a közösségek azok a szálak, amelyek biztonságossá tették az életet, de a globális világ ezeket próbálja szétzilálni. Megemlítette Tóth Tihamér Az eszeveszett pók c. elbeszélését, amelyben képletesen is rámutatott arra a tényre, az ember lelkét is összeköti egy fölfelé vezető fonál az Istennel. Ez a fonál pedig a vallás, és „Aki elvágja ezt a fonalat, bolyongóvá szegényedik a ködös földi életben; aki gondosan ápolja, harmonikus földi életének támaszát s örök boldogságának biztosítékát leli meg benne.”

Az előadás ezen része után, a püspök atya kérdéseket intézett hozzánk, ezekre egyénileg mindenki a közösség előtt válaszolt.

Legkisebb emberi közösségünkben, a családban is szükség van a hitre a harmónia megteremtéséhez. A házasság révén kilépünk a magányból, és megvalósul a test és lélek egysége. Két ember között ugyan megszüle-

tik egy horizontális kapcsolat, de harmónia csak a 3. személy által valósul meg. Az emberi kapcsolat létrejöttét Istennek köszönhetjük, a házasság szentsége pedig út Isten felé. A kimondott igen nem csak társunknak, de Istennek is szól. A férfi és nő kapcsolata akkor teljes, ha Isten is jelen van.

Az előadás után feltett kérdésre - Mi az, ami a házasságban rajtam múlik, és hogyan tudom szebbé tenni? – szintén mindenki a közösség előtt válaszolt.

Örömteli eseménye volt lelkigyakorlatunknak Kovács Norbert és Halassy Krisztina harmadik gyermekének megkeresztelése. Isten áldása rájuk!

Novák György CSR

MAGYAR KERESZTÚT FATIMÁBÓL – TERÉZVÁROSBAN

Lassan hagyomány, hogy a Lovagrend tagjai különleges keresztutat járnak az Ailai Szent Teréz templom közösségével, a nagybőjti időben.

A kis pástorok útja

Kardos Illés, Csanád egyházmegyei magyar lelkész 1956-ban Fatimában járt. Amikor a jelenési kápolnában imádkozott, elmélkedés közben arra a meggyőződésre jutott, hogy a világ mentségének az útja a fatimai üzenet tökéletes elismerése és megvalósítása. Belátta, hogy „Istenen és a Szűzanyán kívül senkire sem számíthatunk; akkor hát őket kell megnyernünk szövetségesül! Mária nemzete vagyunk, az Ő fatimai ígérete ránk is érvényes.” Hogy a magyarság figyelmét erre felhívja, elhatározta, hogy a külföldön élő magyarokkal keresztutat fog építeni a fatimai kegyhelyen. Majd tíz esztendőbe került, mire teljesen elkészült - Marek László tervei és egy portugál mérnök ötlete alapján - a jelenések völgyét a kis pástorok falujával összekötő mezőkön a keresztút és a Szent István kápolna. Milliók jártak a Magyar Keresztút kövein és mondtak talán egy fohászt a fatimai titokban rejlő ígért beteljesülését váró, „Oroszország tévnanai”-nak rabságában szenvedő nemzetekért.

...Nem maradt mindig a keresztben

Huszonnégy évvel azután, hogy Boldog II. János Pál a világot a Szűzanya Szeplőtelen Szívének érvényesen felajánlotta, 2006 októberében Erdő Péter bíboros úr Nemzeti Zarándoklatot vezetett Fatimába. Szent István király után újra a Csillagok Királynéja oltalmára bízta nemzetünket. A felajánlást megelőzően a zarándokok keresztutat jártak, az erre az alkalomra íródott elmélkedéseket imádkozva. Különösen kedves emlék maradt számunkra, hogy a XI-ik stáció elmélkedését Nagymesterünk olvasta fel.

Városmisszió

A városmisszióra elkészítettük a keresztút mobil változatát és a Megyeri Plébánia híveivel szabadtéren imádkoztunk, elmélkedtük végig Krisztus szenvedésének állomásait, majd az ezt követő évben a Terézvárosiak vendégei voltunk a nagybőjti időben. Azóta, minden évben a hívekkel közösen elevenítjük fel a Fatimában elhangzott imádságot. Fontos, hogy egyre többen ébredjenek rá a felajánlás fontosságára és a Szűzanya különleges szeretetére népünk iránt.

Kovács Norbert CSR

Stefanita Krónika

A Szent István Lovagrend (Cruciferi Sancti Stephani Regis) lapja

ISSN 2060-9906

III. évfolyam, 1. szám. Alapítás éve: 2009. A kiadásért felel: Dr. Ferencz Csaba CSR, a Szent István Lovagrend Nagymestere. Szerkeszti és kiadja: Szent István Lovagrend. Honlap: www.communio.hu/stefanitalovagrend. E-mail: stefanitalovagrend@freestart.hu. Felelős szerkesztő: Winkler Márton CSR. Nyomdai előkészítés: Bazsó Tamás. Nyomdai munkák: O Pont Bt. Ügyvezető: Győri Énok. A Szent István Lovagrend címe: H-1014 Budapest, I. Úri u. 49. Telefon: +36-1-355-27-76. Bankszámlaszám: Magyarországi Volksbank Rt., 14100000-34297249-01000005